

Jeg synes, man skulle have ventet med det her forslag. Jeg synes, man skal give den vejledning en chance, og så forventer jeg i hvert fald af min egen fagforening, DJØF, at den naturligvis laver kurser og vejleder om, hvordan reglerne er, så disse stakkels akademikere, som er i stand til at lave loven, i hvert fald føler sig sikre på, hvad de må.

Vi kan altså ikke medvirke til forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at regler ikke løser alle problemer, som kan opstå mellem mennesker. Det ville være alt for ambitiøst at forestille sig. Men det undrer mig lidt, at fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg nærmest lød, som om det her var et spørgsmål om at beskytte folks frihedsrettigheder. Det er selvfølgelig en del af det, at ytringsfriheden er en meget vigtig frihedsrettighed.

Men det, som ministeren var inde på, og det, som også er en del af baggrunden for forslaget, er jo, at det er i alle borgeres interesse, at offentligt ansatte faktisk bruger deres ytringsfrihed og går ud og deltager i den offentlige debat med den viden, de har. Det er en fordel for hele samfundet, og derfor må det også være en fælles opgave at finde ud af, hvordan vi bedst muligt fremmer, at man faktisk som offentligt ansat deltager i den offentlige debat med sin viden. Det vil jeg gerne høre Venstres holdning til.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er klart, at ytringsfrihed og offentlighed hænger sammen. Men det er nu ikke altid smart, at tingene bliver sagt til enhver tid og af enhver lille tredjeviolin på den forkerte måde, hvis ikke man har overblikket. Det er det nu altså ikke, og jeg synes, at debatten let får lidt slagside, sådan at det altså er tredjeviolin, der kun kan se tingene fra tredjeviolinen side, der sådan bliver fremstillet som den helt store helt og det helt store sandhedsvidne i den offentlige debat, når der er ballade om nogle sager.

Det vil jeg bare advare imod blot lige for sådan at sige, at der altså er andre fremstillinger af sager end dem, vi hører i pressen, for vi ved jo også godt, at nogle af de offentligt ansatte, der ytrer sig, rent ud sagt bliver misbrugt af pressen, og så er der ikke nogen vej tilbage. Jeg ved sådan set ikke altid, hvem det gavner. Offentlighed har det ikke nødvendigvis noget at gøre

med, det har noget at gøre med sensationer og skandaler.

Man kan jo ikke sige, at det er de store hemmeligheder i offentligheden, der er kommet frem i Danmark, fordi der er en embedsmand, der til dagspressen har lækket oplysninger. Det foregår altså normalt på en anden måde, så jeg tror også, man lidt skyder spurve med kanoner. Vi er jo i Danmark.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ja, og så nævner vi ikke Grevilsagen, hvor man nu rejser tiltale mod to journalister og er kommet i tanke om, at man også skal tiltale chefredaktøren for, at de har viderebragt oplysninger fra en offentligt ansat.

Jeg ved godt, det er en speciel sag, men når vi ellers ser på offentligt ansattes ytringsfrihed, så kan jeg forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech næsten helst ville have, at de offentligt ansatte ikke brugte deres ytringsfrihed så meget.

Kunne fru Birthe Rønn Hornbech ikke forestille sig, at det var omvendt, at hvis det blev mere almindeligt, at offentligt ansatte fortalte om, hvad der foregår i administrationen, så ville det ikke være så stor en sag, hver gang det skete? Så ville man faktisk opleve det som noget naturligt, og de behøvede måske ikke at gøre det til en stor sensation i pressen, men de kunne deltage i den almindelige løbende debat i lokalsamfundet, så de politikere, der skal træffe beslutningerne, kunne få noget mere viden om, hvad konsekvenserne kunne være af forskellige beslutninger, så man altså fik en positiv effekt af at støtte offentligt ansatte i, at de skulle bruge deres ytringsfrihed i større omfang.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu skal jeg i hvert fald først nå et spark til fru Line Barfod. Der blev sagt noget om offentligt ansatte og så noget om Berlingske Tidendes ansatte. Nu ved jeg godt, man har haft en Muhammeddebat, hvor der er nogle, der tror, at pressens folk er offentligt ansat i Danmark. Men jeg vil lige minde om, at Berlingske Tidende, selv om den er udenlandsk ejet, i hvert fald ikke er statsejet. Så det er vist ikke offentligt ansatte, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Jeg kan jo bedst udtale mig om politiet. Jeg tror også, at fru Line Barfod dér har sådan lidt virkelighedsfortrængning. Er der noget, politimestrene i Danmark og politiinspektørerne og